

РЕШЕНИЕ

№ 4161

гр. София, 24.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12133** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу решение № Ж- 508 от 27.09.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението тъй като е постановено при съществено противоречие с процедурата (не е мотивирано) и с материалноправни разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, законите и подзаконовите нормативни актове в областта на устройството на територията. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят се представлява от юрк. Р., който поддържа жалбата и направените с нея искания. Претендира разноски.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, моли, тя да не се уважава. Претендира разноски .

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована не се представлява в с.з.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в

тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Видно от приложената преписка производството пред КЕВР е образувано по подадена жалба с вх. № Е-12-00-190/24.04.2019г., подадена от [фирма] срещу [фирма], срещу Становище № 4371921 за условията и начина на присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа на [фирма] за присъединяване на Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp в УПИ XI-367, кв.59 в [населено място], [община], обл. С. З..

В оспореното решение № Ж- 508 от 27.09.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е установено, че [фирма], не е изпълнило задълженията, произтичащи от чл.91, ал.1 от Наредба № 6, въпреки, че за тази услуга е получило заплащане на цена за проучване, съгласно чл.87, ал.2, т.2 от същата наредба. [фирма] неправомерно е издало Становище № 4371921/18.04.2019г. с което е прекратило процедурата по присъединяване, вместо да определи условията за присъединяване съгласно сроковете и реда, предвидени в Наредба № 6, Раздел II: “Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл.24, т.1 от ЗЕВИ.

С оспореното Решение на КЕВР на жалбоподателя са дадени задължителни указания:

1.В едномесечен срок след получаването на решението [фирма] да продължи процедурата по присъединяване и издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II: “Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл.24, т.1 от ЗЕВИ. Искане за проучване за присъединяване и условията за присъединяване“ на [фирма] за обект: Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) с мощност до 30 kWp в УПИ XI-367, кв.59 в [населено място], [община], обл. С. З., предвиден за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ, за който присъединяването е отказано със Становище № 4371921/18.04.2019г. от [фирма].

2.В едномесечен срок след приключване на дейностите по т.1, [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който изрично е предвидено че подлежи на обжалване пред съд. Жалбата е депозирана чрез КЕВР т.е. в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК и същата е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ Комисията за енергийно и водно регулиране разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ. Редът за разглеждане на жалбите е този, предвиден в Наредба № 3/21.03.2013 г., като в чл. 142, ал. 1, т. 2 от същата наредба са преповторени правомощията на КЕВР по чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ - разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на

оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж- 508 от 27.09.2019г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл.22, ал.1, т.2 и ал.7 от ЗЕ, чл.142, ал.1, т.2 и чл.147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В съответствие с чл.22, ал.1, т.2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл.60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Относно материалната законосъобразност на решението:

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), както и в издадената Лицензия за разпределение на електрическата енергия №Л-140-07/13.08.2004г.

Жалбоподателят притежава Лицензия за разпределение на електрическата енергия № Л-140-07/13.08.2004г. /л.96-112/, издадена от ДКЕВР на „Е. България Е.“, праводател на ЕР Юг, според която на лицензианта се дава право да извършва дейността по разпределение на електрическа енергия на обособената територия, описана в приложение №1, както и му въвежда задължение при условията на всеобщо предлагана услуга съгласно ЗЕ да осъществява дейността по разпределение на електрическа енергия през мрежата на територията на лицензията. Съгласно т.2.б. от Лицензията, през срока ѝ на действие Лицензиантът осъществява правата и изпълнява задълженията: Да транспортира електрическата енергия през мрежата в съответствие с действащото законодателство; Да експлоатира и поддържа съществуващата мрежа, да изгражда нови елементи от мрежата с цел нейното развитие за осигуряване непрекъснато и ефективно транспортиране на електрическата енергия до

потребителите в съответствие с одобрения бизнес план; Да присъединява към мрежата потребители и производители на електрическата енергия, разположени на територията на лицензията и др. Според т.3.4.1. Лицензиантът е длъжен да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията по закона. В т.3.4.4. е предвидена възможност да откаже присъединяване към мрежата само в случаите, посочени в ЗЕ и в Наредбата за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/. Отказът е мотивиран, като се посочват причините за него и срокът за осъществяване на присъединяването.

Съгласно разпоредбата на чл.116, ал.1 от ЗЕ Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т.1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ“.

Съгласно чл.87, ал.1 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл.24, т.1 от ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ОПЕЕВИ) към оператора на съответната разпределителна мрежа.

Съгласно чл.90, ал.1 от същия подзаконов нормативен акт Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. В ал.2 от същия член обаче е предвидено, че разпоредбата по ал.1 не се прилага за обектите по чл.27, ал.5 от ЗЕВИ /обектите по чл.24, т.1 ЗЕВИ/. В чл.91, ал.1 от Наредба № 6 /в приложимата редакция/ е визирано, че Операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Съгласно ал.2 на чл.91 в случаите по чл.27, ал.5 от ЗЕВИ операторът да извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване в срок до 15 дни.

Според чл.24, т.1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл.23 /общият ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към

електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32. Спорно между страните е дали ако бъде изградена нова Ф. ще се нарушат изискванията за качеството на електрическа енергия, доставяна в обекта на съществуващите клиенти. Съдът е допуснал и приел съдебно-техническа експертиза от заключението по която се установява, че в случай, ако бъде изградена нова Ф. ще се нарушат изискванията за качеството на електрическата енергия. При това положение и при относимостта на чл.43, ал.4, т.1 от Правилата за управление на електроенергийната система, операторът на съответната мрежа има право да прекрати достъпа на съответния производител до електрическата мрежа.

С оглед изчерпателност на мотивите по така очертания спор между страните, според настоящия съдебен състав определянето на техническите условия,необходими за присъединяване към електроразпределителната мрежа на дружеството не е в компетентността на КЕВР. Определянето на условията за присъединяване са изцяло в компетентността на оператора на разпределителната мрежа, който единствен разполага с необходимия технически персонал. Дейността на електроразпределителните дружества представлява естествен монопол върху електроразпределението /по силата на чл.43, ал. 2, т. 1 от ЗЕ ,съгласно който за една обособена територия се издава само една лицензия за разпределение на електрическа енергия/, поради което подлежи на административно регулиране от страна на КЕВР.Целта е да бъдат защитени интересите на потребителите и предотвратена опасността от злоупотреба с господстващо положение. Поради това следва да се приеме, че дружеството жалбоподател, като собственик на мрежата е единственият, който има правомощия да осъществява управление върху осъществяване на дейност функциониране на мрежата и това му е вменено по силата чл. 108 от ЗЕ. Съобразно ЗЕ единствено мрежовия оператор може да отговаря за надежното функциониране на мрежата и има капацитета да прави това и да определя условията и реда за присъединяване на нови обекти – в т. см. Решение №1695 от 07.02.2019г. по адм.д. №14381/2017г. на ВАС. При това положение и кредитирайки изцяло заключението на в.л. по делото, съдът намира, че издаденото и атакувано в настоящото производство решение е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени. С оглед характера на спора – преписката трябва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

С оглед изхода на спора, на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение и 350 лв. разноски за експертиза и д.т.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], - Решение № Ж- 508 от 27.09.2019г. на КЕВР, и ВРЪЩА преписката за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] сумата от 450 лв. разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: